

ХОРЕОГРАФІЧНЕ МИСТЕЦТВО ЯК ЗАСІБ ТВОРЧОГО РОЗВИТКУ ДИТИНИ

На всіх етапах свого існування суспільство переживає суперечливий і складний процес оновлення та розвитку, пов'язаний із пошуком нових способів здійснення різноманітних перетворень в усіх сферах життєдіяльності. Саме тому необхідна безпосередня участь у цьому процесі всіх членів суспільства, Суспільство потребує творчих особистостей, які у будь-якій сфері діяльності здатні по-новому вирішити надскладні завдання.

Проблему творчості, розвитку творчих здібностей розглядають багато вчених, зокрема О. Брушлінський, Н. Ваганова, О. Васильєва, О. Губенко, Ю. Кулюткін, В. Моляко, С. Сисоєва, О. Отич та ін. Вплив танцювальної творчості на розвиток особистості у своїх працях досліджують такі науковці: О. Кульчицька, Т. Морозовська, А. Тараканова, А. Шевчук та ін.

Проаналізувавши різні підходи до понять «розвиток» і «творчість», можна визначити поняття «творчий розвиток» як процес формування особистості під час розв'язання різноманітних творчих завдань, можливість пошуку нових шляхів вирішення проблем з подальшим створенням чогось нового, унікального. У процесі творчого розвитку формується творча особистість.

Існують різноманітні визначення поняття творчості та творчої особистості. Зокрема, С. Сисоєва визначає творчу особистість як індивід, який володіє високим рівнем знань, потягом до нового, оригінального, який вміє відкинути звичайне, шаблонне [2, с. 118 – 119].

Загальна та мистецька освіта з її унікальними можливостями впливу на людину має розглядатися не лише як процес набуття художніх знань і вмінь, а насамперед як універсальний засіб особистісного розвитку дітей на основі виявлення індивідуальних здібностей, естетичних потреб та інтересів [1].

Перед учителем хореографії стоїть складне і важливе завдання – виховати якщо не професійного танцівника, то здорову і гармонійно розвинену творчу особистість. Адже мистецтво танцю має надзвичайно великий вплив на

загальний розвиток дитини. Надзвичайно важливим для кожного індивіда є процес його входження у соціальне середовище (соціалізація), який проходить більш успішно під час занять хореографією у дитячому колективі.

Соціальний розвиток особистості засобами хореографічного мистецтва забезпечується рядом об'єктивних та суб'єктивних факторів і передбачає глибокий інтерес до цього жанру мистецтва та активну участь особистості в художньо-творчій діяльності. Особлива активізація свідомості засобами хореографічного мистецтва зумовлюється тим, що танець (як художній твір) – явище соціальне, яке відтворює дійсність і оцінює зображуване, прагнучи виявити його сутність. Така передача цінності буття, на думку В. Рагозіної, не тільки збагачує дітей життєвим досвідом, але й спонукає до його ціннісного переживання, яке є важливим компонентом світоглядної позиції [4, с. 66].

Як зазначає Т. Черніговець, критеріями соціалізації дітей у танцювальному колективі є: позитивні зміни у характері діяльності, зміна її мотивації, пов'язана з виникненням нових ціннісних орієнтирів; готовність до виконання таких творчих завдань, які раніше виконувалися без будь-якого зацікавлення; побудова власних дій відповідно до очікувань колективу; художнє самовираження в педагогічно заданих умовах; готовність до прийняття соціокультурної нормативності колективу; позитивне ставлення до членів колективу, яке відображається в нових формах спілкування, проявах уваги, інтересу, співчуття; зміна поведінки в цілому, її «почерку», стилю, що свідчить про зрушення щодо звичок, інтересів, потреб та запитів особистості даного вихованця [5].

Більшість людей скептично ставляться до використання танцю для розвитку не лише фізичних, але й інтелектуальних здібностей дітей. Тим часом експериментальні дослідження свідчать про те, що існує тісний зв'язок між розвитком рухових здібностей дитини і розвитком її мови та інтелекту. Тому таке важливе значення мають заняття хореографією для формування дитини, особливо у дошкільному і молодшому шкільному віці. Навчання у

хореографічних студіях розвиває не тільки спеціальні, а й загальні здібності, які стануть у пригоді для будь-якої творчої діяльності [2, с. 53 – 54].

Розвиток особистості, зокрема творчий, відбувається у процесі її навчання і виховання, під впливом різноманітних зовнішніх і внутрішніх факторів. Однак саме хореографія – комплексний вид мистецтва – сприяє цьому якнайкраще. Адже танець поєднує в собі і музику, і театральне мистецтво.

У сучасних умовах творчий розвиток особистості має дуже важливе значення і вимагає пошуку нових шляхів і методів, розробки та впровадження передових інноваційних технологій. Хореографічне мистецтво має надзвичайно великий вплив на особистість. У процесі занять танцями дитина набуває рис і якостей, за допомогою яких можна творчо мислити у будь-якій ситуації.

Список використаних джерел:

1. Концепція загальної мистецької освіти [Електронний ресурс]. – Режим доступу:
<http://www.ippo.if.ua/predmety/mystetstvo/index.php?r=site/stattya&id=315>
2. Морозовська Т. Радість танцю / Тетяна Морозовська // Обдарована дитина. – 2005. – №6. – С. 53 – 55.
3. Пехота О. Освітні технології / Пехота О. – К.: Видавництво А. С. К., 2003. – С. 109 – 126.
4. Рагозіна В.В. Виховний потенціал хореографічного мистецтва у розвитку особистості молодшого школяра / В.В. Рагозіна // Теоретичні та методичні засади неперервної мистецької освіти: зб. наук. праць. – Чернівці: Зелена Буковина, 2005. – С. 65 – 66.
5. Черніговець Т. Соціалізація молодших школярів засобами хореографічного мистецтва / Т. Черніговець. – [Електронний ресурс].
Режим доступу:
http://archive.nbuv.gov.ua/portal/soc_gum/Npd/2011_2/chernig.pdf